

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

4.Bhar.6/2023/11. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2023. május 4. napján tartott nyilvános ülésen kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben Terhelt1 I. rendű vádlott védőjének másodfellebbezését elbírálva a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2022. október 28. napján kihirdetett 21.Bf.7680/2022/12. számú ítéletét megváltoztatja.

A Pesti Központi Kerület Bíróság 20.B.XIII.14.960/2013/167. számú ítéletével kiszabott 1 (egy) év 2 (kettő) hónap – 2 (kettő) év próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztés végrehajtásának elrendelését mellőzi.

Kötelezi Terhelt1 I. rendű vádlottat, hogy 15 napon belül fizessen meg tanú16 (szül: lánykori név1) magánfél részére kártérítésként 1.463.200.- (egymillió-négyszázhatvanháromezer-kétszáz) forintot, valamint az állam részére 87.790.- (nyolcvanhétezer-hétszázkilencven) forint illetéket.

Terhelt1 I. rendű vádlott személyazonosító okmányának száma: okmányszám1.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi Terhelt1 I. rendű vádlottat a harmadfokú eljárásban felmerült 15.600, - (tizenötezer-hatszáz) Ft bűnügyi költség állam részére történő megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság (a továbbiakban: kerületi bíróság) a 2021. október 21-én kihirdetett 5.B.221/2018/128. számú ítéletében Terhelt1 I. r. vádlottat 3 rb. társtettesként elkövetett csalás büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (4) bekezdés b) pont], 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntetének kísérletében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (4) bekezdés b) pont] és 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (3) bekezdés b) pont] mondta ki bűnösnek. Emiatt öt halmazati büntetésül 2 év – börtön fokozatban végrehajtandó – szabadságvesztés büntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartásban és a házi őrizetben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, továbbá elrendelte a terhelttel szemben korábban kiszabott – végrehajtásában felfüggesztett – szabadságvesztés büntetés végrehajtását.

[2] E vádlottat ugyanakkor a 2 rb. társtettesként elkövetett csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (4) bekezdés b) és c) pont] és az 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (4) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

[3] Terhelt2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. társtettesként elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (4) bekezdés b) pont], 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntetének kísérletében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (4) bekezdés b) pont] és 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (3) bekezdés b) pont]. Emiatt öt, mint többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül 3 év 2 hónap – fegyház fokozatban végrehajtandó – szabadságvesztés büntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás kizártságáról, továbbá az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

[4] E vádlottat ugyanakkor a 3 rb. társtettesként elkövetett csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (4) bekezdés b) és c) pont], az 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (4) bekezdés b) pont], az 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntetének kísérlete [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (4) bekezdés b) és c) pont], az 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés c) pont] és az 1 rb. csalás büntetének kísérlete [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (4) bekezdés b) és c) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

[5] A kerületi bíróság a fentieken túlmenően döntött az előterjesztett polgári jogi igényekről, a lefoglalt bűnjелеk sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről is.

[6] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség, a vádlottak és a védők által bejelentett fellebbezéseket elbíráló Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: törvényszék) a 2022. október 28-án kihirdetett 21.Bf.7680/2022/12. számú ítéletével a kerületi bíróság ítéletét megváltoztatta, és Terheltl I. r. vádlott esetében az 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (4) bekezdés b) és c) pont] vonatkozásában hozott felmentő rendelkezést mellőzte, és őt bűnösnek mondta ki további 1 rb. csalás büntetében, mint társtettet [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba) és bc) alpont, (4) bekezdés b) pont]. Mindkét vádlott esetében, valamennyi terhükre megállapított bűncselekmény minősítésénél feltüntette a Btk. 373. § (2) bekezdés ba) alpontját is. Az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 3 évre, a közügyektől eltiltást 4 évre, a II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 4 évre, a közügyektől eltiltást 5 évre súlyosította. Pontosította a kényszerintézkedésre, a polgári jogi igényre és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezéseket. Határozott a II. r. vádlottnak kiadandó készpénz visszatartásáról, valamint a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta.

[7] Az elsőfokú bíróság ítélete a II. r. vádlott vonatkozásában – a másodfokú ítéletben írt változtatásokkal – 2022. október 28. napján jogerőre emelkedett.

[8] A másodfokú határozat ellen – amelyet az ügyészség tudomásul vett – az I. r. vádlott védője jelentett be fellebbezést, elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért.

[9] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség (a továbbiakban: fellebbviteli főügyészség) a felterjesztett ügyiratokkal együtt megküldött BF.861/2022/6. számú átiratában az I. r. vádlott javára bejelentett másodfellebbezést alaptalannak értékelte. Álláspontja szerint első- és másodfokú bíróság hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést nem vétett. Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az ügy megítélése szempontjából releváns bizonyítási eszközöket beszerezte, míg a törvényszék a felülbírálat eredményeként helyesen állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részbeni megalapozatlanságban szenved. A részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében szükséges intézkedéseket a törvényszék a másodfokú eljárásban megtette, és a történeti tényállás helyesbítését követően Terheltl I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a 8. tényállási pontban meghatározott bűncselekmény elkövetésében.

A törvényszék indokolási kötelezettségének is kimerítően eleget tett. Ítélete [43] bekezdésében logikusan, az iratok valós tartalmának megfelelően vezette le, hogy a kerületi bíróság által is hitelesnek elfogadott sértetti felismerést tanú¹⁷ tanúvallomása miatt nem cáfolta, és hogy ily módon miért állapítható meg az I. r. vádlott bűnössége.

[10] A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az ellentétes döntéssel nem érintett bűncselekmények esetében a megalapozottság nem vizsgálható. A bűncselekmények minősítése törvényes. A törvényszék a büntetés kiszabása körében irányadó bűnösségi körülményeket kimerítően vette számba, és helyesen foglalt állást abban, hogy a büntetési célok elérése Terheltl I. rendű vádlottal szemben kizárólag szabadságvesztés büntetés kiszabásával valósítható meg.

[11] A másodfokú ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseit azonban megváltoztatásra szorulónak értékelte, így az ellentétes döntéssel érintett 8. tényállási pontot érintően a tanú16 magánfél által előterjesztett polgári jogi igényt érdemben el kell bírálni, a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendeléséről szóló ítéleti rendelkezést – annak elévülése folytán – mellőzni kell, továbbá az I. r. vádlott személyazonosító okmánya számának pontosítása szükséges. Egyebekben a fellebbviteli főügyész a másodfokú ítéletet helybenhagyására tett indítványt.

[12] A védő fellebbezése írásos indokolásában a jogorvoslatát változatlan formában fenntartotta. Kifejtette, hogy a 8. tényállási pontban írt cselekmény elkövetését védence mindvégig következetesen tagadta, kamerafelvétel nem áll rendelkezésre, a sértett fényképről történő felismerése – tanú17 tanúvallomására is figyelemmel – megkérdőjelezhető, így az I. r. vádlott felmentése indokolt. Másodlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt, figyelemmel arra, hogy annak mértéke – a jelentős időmúlásra és az I. r. vádlott megromlott egészségi állapotára figyelemmel – eltúlzott. A nyilvános ülésen előadott perbeszédében is lényegében a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakkal egyezően nyilatkozott.

[13] A fellebbviteli főügyész képviselője a nyilvános ülésen előadott perbeszédében fenntartotta az ügyészégi átiratban foglaltakat azzal, hogy amennyiben az ítéltábla tanú16 magánfél polgári jogi igényének elbírálására – formai okból – nem lát lehetőséget, akkor az I. r. vádlottal szemben vagyonekobzást rendeljen el.

[14] A védelmi fellebbezés nem alapos.

[15] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 615. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés a) pontja alapján a harmadfokú eljárás lefolytatásának törvényes feltételei fennálltak, ugyanis a másodfokon eljáró törvényszék a 8. tényállási pont tekintetében a kerületi bíróságéval ellentétes döntést hozott, amikor az első fokon felmentett I. r. vádlott bűnösségét megállapította.

[16] A harmadfokú eljárásban az ítéltáblának a Be. 618. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) alpontjai szerint felül kellett bírálnia a másodfokú ítéletnek a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, illetve azon rendelkezését, ill. részét, amelyet a kerületi bíróság ítéletének a sérelmezett döntéssel összefüggő felülbírlata eredményezett. A Be. 618. § (1) bekezdés b) pontja alapján továbbá az első- és másodfokú bírósági eljárást egyaránt felül kellett bírálni.

[17] Az ítéltáblának vizsgálnia kellett, hogy fennállnak-e a kerületi bíróság és a törvényszék ítéletének a Be. 625. § (1) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezésének és a büntetőeljárás megszüntetésének a feltételei, továbbá történt-e az első- vagy a másodfokú bírósági eljárásban a Be. 608. (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértés, amely – a megvalósulás bírósági szintjétől függően (elsőfok vagy másodfok) – a Be. 625. § (2) és (3) bekezdései alapján a törvényszék vagy a kerületi bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, egyben az abszolút eljárási szabálysértést megvalósító bíróság új eljárásra utasítását indokolják.

[18] Az ítéltábla az ügyiratok tartalma alapján nem észlelt olyan okot, amely a büntetőeljárás megszüntetését indokolná. Az első- és másodfokú eljárásban nem történt a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt eljárási szabálysértés sem.

[19] A Be. 619. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan. Az ítéltábla osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját a tekintetben, hogy az ellentétes döntéssel nem érintett bűncselekmények esetén (1., 2., 4., 6. és 10. tényállási pontok) a Be. 619. § (4) bekezdése alapján a megalapozottság nem volt vizsgálható.

[20] A másodfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a kerületi bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, valamint az ügy ténybeli és jogi megítélése szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta és értékelési körébe vonta. Az ítélet túlnyomórészt megalapozott, ugyanakkor a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjaira figyelemmel a 8. tényállási pontban szereplő cselekmény tekintetében megalapozatlan. Helyesen utalt a másodfokú bíróság arra, hogy a Be. az ítélet részleges megalapozatlanságának kiküszöbölését a másodfokú bíróság kategorikus – mérlegelést nem tűző – kötelezettségévé teszi. A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma nem a megalapozatlanság kiküszöbölését korlátozza, hanem az elsőfokon lefolytatott bizonyítást védi. A tényállás hiányosságainak pótlása, felderítetlenségének megszüntetése, az iratellenesség kiküszöbölése, avagy a helyes ténybeli következtetés levonása nem jelent tilalmazott felülmérlegelést (EBH2019.B.9.). A másodfokú bíróság törvényesen járt el, amikor az elsőfokú ítélet részbeni, a 8. tényállási pontban szereplő cselekményt érintő megalapozatlanságának kiküszöbölése érdekében a megállapított tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján részben az iratok tartalma, részben ténybeli következtetés útján helyesbítette és részben eltérő tényállást állapított meg.

[21] Az ítéltábla megjegyzi, hogy a 8. tényállási pontban szereplő cselekmény kivételével a kerületi bíróság maradéktalanul eleget tett mind az ügydöntő határozat felmentő, mind a bűnösséget megállapító rendelkezései tekintetében a Be. 561. § (3) bekezdésében, a Be. 564. § (4) bekezdésében és a Be. 566. § (4) bekezdésében meghatározott indokolási kötelezettségének. Így az elsőfokú ítélet indokolása részletesen tartalmazza azoknak a bizonyítékoknak a megjelölését, amelyekre a kerületi bíróság a döntését alapozta, valamint annak magyarázatát is, hogy a kerületi bíróság a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékot és miért vagy miért nem fogadott el. A 8. tényállási pont tekintetében azonban a kerületi bíróság indokolási kötelezettségének csak részben tett eleget. Az indokolási kötelezettség részbeni teljesítése a Be. 609. § (1) bekezdésében és a (2) bekezdés d) pontjában megjelölt ún. relatív eljárási szabálysértésként lenne értékelhető, amely – figyelemmel a már felhívott Be. 625. § (1)-(3) bekezdéseiben foglaltakra – a harmadfokú felülbírálat során nem alapozza meg a kerületi bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését.

[22] A kerületi bíróság a 8. tényállási pont tekintetében a tényállást tanú16 tanú vallomására alapította (*elsőfokú ítélet [136] bekezdés*), ennek ellenére a tanúnak a felismerésre bemutatás során tett vallomását nem fogadta el. (*elsőfokú ítélet [145] bekezdés*) A kerületi bíróság nem vizsgálta meg a sértett felismerésre bemutatás során tett nyilatkozatát önmagában és nem adott magyarázatot arra, hogy a sértetti vallomás a felismerés tekintetében miért nem fogadható el. A kerületi bíróság a sértett nyilatkozatát csupán az I. r. vádlott vallomásával

vetette össze, és ennek eredményeként jutott arra a következtetésre, hogy az I. r. vádlott cselekvősege kétséget kizáró módon nem állapítható meg, mivel a sértetti nyilatkozaton kívül semmilyen további, I. r. vádlottat terhelő bizonyíték nem áll rendelkezésre. A kerületi bíróság az ítélet indokolásában a taxiként dolgozó tanú17 tanú vallomására hivatkozott, mely szerint ő mindkét vádlottat ismerte, a cselekmény napján azonban ő nem vitte az I. r. vádlottat a sértett címére, és erre vonatkozóan további bizonyíték nem merült fel. *(elsőfokú ítélet [141] és [143] bekezdés)* Az indokolás hiányossága miatt következtetett arra a másodfokú bíróság, hogy a kerületi bíróság feltételezhetően tanú17 tanú vallomása okán nem fogadta el a sértetti nyilatkozatot. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban nincs olyan vallomás, vagy egyéb bizonyíték, amely a sértett egyértelmű felismerését cáfolta volna, így a sértetti felismerésre tényállás volt alapítható. *(másodfokú ítélet [43] bekezdés)*

[23] Az ítéltábla álláspontja szerint a másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy mivel tanú17 tanú úgy nyilatkozott, hogy ő egy ezüst színű járművel végzi fuvarozói tevékenységét, míg a sértett azt vallotta, hogy a hozzá érkező nőt egy sárga színű taxi szállította, tanú17 vallomása a sértett vallomása, így felismerése egyértelműsége tekintetében nem ébreszt kétségeket.

[24] A sértett nyomozati vallomását értékelve *(nyom. ir. 1555-1569. o.)* megállapítható továbbá, hogy a sértett a nyomozás során rendkívül alaposan és precízen számolt be a vele történt eseményekről. A tanú részletesen nyilatkozott arról is, hogy egy sárga színű taxival ment el a bankba, onnan egy sötétkék színű taxival érkezett haza, és az a taxi, amelyik a pénzért érkező nőt szállította, ugyancsak sárga színű volt. Utóbbi jármű nem a lakcíme, az cím12 szám előtt, hanem az cím13 utca és a cím14 utca sarkán állt meg. A nyomozati iratok 1507. oldalán található rendőri jelentés a sértett nyilatkozatát, ill. a járművek tekintetében megfigyelésének pontosságát alátámasztotta. Az adatgyűjtés során meghallgatott, a szomszédban lakó személy1 megerősítette ugyanis, hogy a sértett egy sárga színű taxival hagyta el az otthonát, és egy sötét színű taxival érkezett haza. A sértett tanúvallomásában a pénzt átvevő személyről részletes, az I. r. vádlottra illő személyleírást adott, továbbá úgy nyilatkozott, hogyha újra látná az elkövetőt, akár fényképről is megismerné. A sértett a felismerésre bemutatás során határozottan és egyértelműen felismerte az I. r. vádlottat, mint azt a személyt, aki a pénzt tartalmazó borítékot a kezéből kivette. Úgy nyilatkozott, hogy mivel érezte, hogy valami nincs rendben, jól megfigyelte az elkövetőt. Korábbi vallomásával egyezően adta elő, hogy az elkövető roma származású volt, de fehérebb volt a bőre, mint az átlagnak. A tanú ezen nyilatkozata a fényképtáblóban elhelyezett, az I. r. vádlotról készített fényképfelvétellel is összhangban áll. Az a körülmény, hogy a tanú a tárgyalási szakban egészségi állapota miatt nem volt kihallgatható, nem teszi a nyomozati vallomását kétségessé, miként az sem, hogy tanú17 tanú a tárgyalási szakban a terhelteket nem ismerte fel. Az elsőfokú ítélet [56] bekezdésében kifejtettek szerint a többi tanú is bizonytalan volt a tárgyalási szakban a terheltek beazonosításában, ez azonban a cselekmények óta eltelt hosszú idővel, valamint azzal volt magyarázható, hogy a terheltek testalkata, kinézete nagymértékben megváltozott, az elsőfokú bíróság ezzel összefüggésben rögzítette is, hogy a terheltekről készített fényképfelvételek eltérnek a tárgyalótermi kinézetüktől. A fentiekre tekintettel az ítéltábla a másodfokú bírósággal egyezően jutott arra a következtetésre, hogy a sértett vallomására a felismerés tekintetében is alapítható tényállás.

[25] Mindezek okán a kerületi bíróság által megállapított, illetőleg a törvényszék által helyesbített tényállás megalapozott, mert felderített, hiánytalan, irathú és helytelen ténybeli

következtetésektől mentes, így azt az ítéltábla is irányadónak tekintette a másodfokú ítélet felülbírálata során [Be. 619. § (1) bekezdés].

[26] A fentiek alapján a törvényszék okszerűen állapította meg az I. r. vádlott bűnösségét a 8. számú tényállásban írt cselekményben, és a bűncselekményt is törvényesen minősítette.

[27] A büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el [Btk. 79. §].

[28] A büntetést a Btk.-ban meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez [Btk. 80. § (1) bekezdés].

[29] Határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke az irányadó. A középérték a büntetési tétel alsó és felső határa összegének fele [Btk. 80. § (2) bekezdés]. Ha a törvény a büntetés kiszabása esetén a Különös Részben meghatározott büntetési tételek emelését írja elő, a (2) bekezdésben meghatározott számítást a felemelt büntetési tételekre tekintettel kell elvégezni [Btk. 80. § (3) bekezdés].

[30] Bűnhalmazat esetén egy büntetést kell kiszabni [Btk. 81. § (1) bekezdés]. Ha a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül legalább kettő határozott ideig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, a büntetési tétel felső határa a legmagasabb büntetési tétel felével emelkedett, de nem érheti el az egyes bűncselekményre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát [Btk. 81. § (3) bekezdés].

[31] Jelen ügyben az I. r. vádlottal szemben kiszabható büntetés tételkerete 1 évtől 7 és fél évig terjedő szabadságvesztés, míg a középérték 4 év 3 hónap.

[32] A büntetés kiszabása során helyesen került értékelésre enyhítő körülményként az időmúlás és az I. r. vádlott egészségi állapota. A törvényszék helytállóan mutatott rá arra is, hogy csak kisebb súllyal értékelhető az I. r. vádlott javára, hogy egy cselekmény kísérleti szakban maradt, valamint a cselekményekkel okozott kár részének a megtérülése.

[33] Helyesen vette figyelembe súlyosító körülményként a kerületi bíróság, hogy az I. r. vádlott többször volt már büntetve, a terhére rótt bűncselekményeket felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el, valamint a többszörös halmazatot. A törvényszék helytállóan egészítette ki ehhez képest a súlyosító körülményeket a következőkkel: a cselekmények többszörösen minősülnek, azokat idős személyek sérelmére, több esetben társtettesként követték el, továbbá a cselekmények elszaporodottsága is ekként értékelendő.

[34] A bűncselekményi kör, valamint a súlyosító körülmények bővülésére és nagyobb nyomatékára figyelemmel indokoltan határozott a törvényszék a büntetések súlyosításáról. A cselekmények jellegére tekintettel a szabadságvesztés, valamint a mellékbüntetés enyhítésére az ítéltábla nem látott lehetőséget.

[35] tanú16 magánfél a nyomozati szakban polgári jogi igényt terjesztett elő, így figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság az I. r. vádlott büntetőjogi felelősségét a 8. tényállási pont tekintetében megállapította, a polgári jogi igényről is döntenie kellett volna. Az ítéltábla a Be. 571. § (1) és (2) bekezdése alapján e rendelkezést pótolta, és a cselekménnyel okozott kár megtérítésére az I. r. vádlottat kötelezte. Az I. r. vádlott által fizetendő illeték összegéről az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdésére figyelemmel a 42. § (1) bekezdésének a) pontja alapján rendelkezett.

[36] Az elsőfokú bíróság – az anyagi jogi szabályoknak megfelelően - elrendelte Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.XIII.14.960/2013/167. számú ítéletével kiszabott 1 év 2 hónap – végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetés végrehajtását. A felfüggesztett szabadságvesztést kiszabó ítélet 2015. november 25. napján emelkedett jogerőre, így a próbaidő 2017. november 25. napján telt le. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv.tv.) 28. § (1) bekezdésének d) pontja alapján a szabadságvesztés végrehajthatósága öt évet el nem érő tartamú szabadságvesztés esetén öt év elteltével évül el. A 20.B.XIII.14.960/2013/167. számú ítélettel kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajthatósága a másodfokú ítélet meghozatalát követően azonban elévült, az ítéltábla ezért a szabadságvesztés büntetés végrehajtását mellőzte.

[37] Az I. r. vádlottat érintően a törvényszék ítéletének a kényszerintézkedések időtartamára, a polgári jogi igényre és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezései törvényesek.

[38] Az ítéltábla a Be. 184. § (2) bekezdésének e) pontjára és a 561. § (2) bekezdésének b) pontjára figyelemmel tüntette fel a rendelkező részben az elítélt érvényes személyazonosító okmányának a számát.

[39] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla – a Be. 599. § (1) bekezdése szerint nyilvános ülésen – a fellebbezésekkel támadott elsőfokú ítéletet Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta. A Be. 617. §-ben foglaltakra figyelemmel, a Be. 145. § (1) bekezdés a) pontja és a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte Terhelt1 I. r. vádlottat a harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

[40] A harmadfokon eljáró ítéltábla határozata elleni fellebbezés lehetőségét – a Be. 617. §-ra is tekintettel – a Be. 12. § (1)-(3) bekezdései, a Be. 579. § (1) bekezdése, valamint a Be. 615. § (1) bekezdése zárják ki, ugyanis a rendes jogorvoslati rendszer kétfokú, az elsőfokú bíróság ügydöntő határozata elleni fellebbezés általános jellegű, a másodfokú bíróság ügydöntő határozata ellen fellebbezésnek kivételesen, a Be. 615. § (2) bekezdés a)-c) pontjaiban felsorolt esetekben van helye, míg a harmadfokú bíróság ügydöntő határozata a Be. 456. § (1) bekezdésében foglaltak miatt is már csak rendkívüli jogorvoslattal támadható.

[41] Az ítéltábla felhívja az I. r. vádlott figyelmét, hogy a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből az elítéltet ki kell zárni, ha a határozott ideig tartó szabadságvesztés letöltését önhibájából határidőben nem kezdi meg. [Bv.tv. 87. § (1) bekezdés]

Budapest, 2023. május 4.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Zsótér Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Németh Nándor s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2022. október 28. napján kihirdetett 21.Bf.7680/2022/12. számú ítélete – a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 4.Bhar.6/2023/11. számú határozata folytán – 2023. május 4. napján jogerős.

Budapest, 2023. május 4.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.

a tanács elnöke